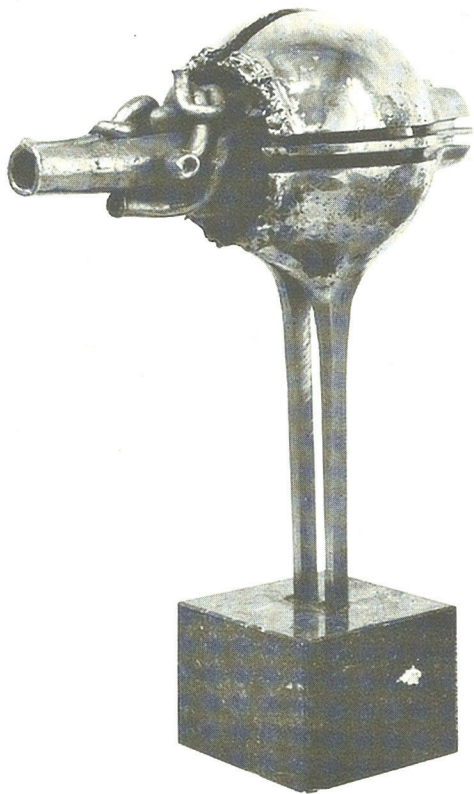

maart '70

kunstwerk van de maand

Het afgebeelde kunstwerk is ge-
ëxposeerd in de afdeling "Kunst na
1850", Maliebaan 42. (Buslijn 3)
Ook de overige recent aangekochte
sculpturen zijn hier te bezichtigen.

wout maters

(geb. 1931)

Spiegelbol II, ver-
chroomd koper, 1969.

hg 40
inv. nr. 16402

Een typisch verschijnsel van onze tijd is dat er niet één enkele soort kunst of stijl bestaat, maar een veelzijdigheid van kunstuitingen, die zich alle naast elkaar kunnen ontwikkelen. Kunstenaars voelen zich niet meer gebonden, zoals dat vroeger wel het geval bleek te zijn, aan een langzame en geleidelijke evolutie, maar kunnen, desnoods van de ene dag op de andere, volgens totaal nieuwe inzichten gaan experimenteren of werken. Ook het begrip beeldhouwkunst, waaronder men vroeger verstond hakken in steen, snijden in hout of gieten in brons, heeft inzake materialen en technieken een enorme verbreding ondergaan.

Ter omschrijving van zijn beroep en zijn bezigheden, noemt Wout Maters zich nog steeds beeldhouwer. Zijn carrière begon hij inderdaad als figuratief kunstenaar, en in zijn vroege werken zijn nog enkele aanknopingspunten te ontdekken met de elegante en klassiek-aandoende figuren van een zijner belangrijkste leermeesters, Emilio Greco.

Als kunstenaar echter voelde hij de drang om los te komen van een te grote gebondenheid aan figuratieve vormen, waarin hij voor zichzelf het gevaar onderkende van een te gemakkelijke routine. Ten dele onbewust, ten dele bewust zoekend, kwam hij enige jaren geleden tot de non-figuratieve kunst, waarin hij nieuwe mogelijkheden ontdekte. Sinds 1968 houdt deze kunstenaar zich speciaal bezig met het thema "spiegel" dat hij gestalte geeft onder de vorm van enkelspiegels, dubbelspiegels en spiegelbollen. Tot deze laatste serie behoort het thans getoonde werk. Het eigenlijke gebeuren, dat bestaat uit een organisch en levendig spel van elkaar omvattende en dooreengestrengelde vormen, speelt zich af tussen de twee spiegelbollen, die hun geslepen en gepolijste oppervlakken beschermend rond het gebeuren sluiten.

Deze spiegelbol, vorm van non-figuratieve kunst, heeft niet de bedoeling een bepaald onderwerp uit te beelden noch een diepzinnige filosofische of geëngageerde gedachte uit te drukken. Maters laat in deze plastic zien hoe het mogelijk is twee tegengestelde begrippen: de gesloten strakheid van de spiegelbollen en de speelse levendigheid van de kern met elkaar te combineren. Hij bracht deze twee vormen, elk met eigen spanningen en geaardheid, die op het eerste gezicht onverenigbaar lijken, tot een verassend evenwicht.